

Гавальда Анна

Біографія

День народження 09 грудня 1970

сучасна французька письменниця

9 грудня 1970 у французькому місті Булонь-Беланкур народилася Анна Гавальда. Цікаво, що ще у її прабабусі, уродженки Санкт-Петербурга, прізвище звучала як "Фульда", але змінилася під впливом вимови французьких чиновників. З самого дитинства Анна була страшною вигадницею, що не заважало їй добре вчитися в школі. Найбільше вона обожнювала писати твори, і майже всі її роботи вчителька зачитувала класу, як приклад. Анні виповнилося чотирнадцять років, коли її батьки розлучилися, і дівчинці довелося жити і вчитися в пансіоні.

Освіта Анна Гавальда продовжила в Сорбонні і в студентські роки чимало попрацювала — офіціанткою, касиркою і журналісткою. Працювати їй доводилося для того, щоб кожен день у неї був сніданок і, бажано, вечеря, і дівчина зовсім не думала тоді, що отриманий досвід та враження знадобляться їй пізніше для написання стали знаменитими книг. Брала вона участь і в конкурсах. У 1992 році Анна посіла перше місце у французькому конкурсі "Краще любовний лист". Цей конкурс проводився відомої національної радіостанцією, і Анна Гавальда зі своїм коротким, в якихось десять рядків, листом і не уявляла собі, що стане першою серед тисяч претенденток. Лист був написаний від імені молодого чоловіка, що дуже здивувало журі — настільки глибоко дівчина зрозуміла і висвітлила психологію протилежної статі.

Випускні іспити в Сорбонні Анна здати не змогла, а тому замість роботи журналіста зайнялася іншою справою — викладанням французької мови першокласникам в одному з коледжів. В середині дев'яностих Анна Гавальда вийшла заміж, проте згадувати це вона не любить — через кілька років чоловік покинув її, залишивши на згадку про себе двох дітей — сина Луї (1996 рік народження) і дочку Феліс (1999 рік народження). З іншого боку, можливо, саме переживання з приводу зруйнованої сім'ї спонукали Анну до серйозної літературної творчості. У вільний час вона вигадувала різні історії, а потім почала записувати їх. Саме так і вийшла її перша книга, що складається з новел. Правда, ще не зараховуючи себе до числа письменників, Анна Гавальда стала досить помітним французьким автором, тим більше що в 1998 році вона перемогла відразу в трьох літературних конкурсах і отримала досить престижну літературну премію Франції "Кров в чорнильниці" — за свою новелу "Aristote" .

Збірка новел Ганни Гавальди "Мені б хотілося, щоб мене хтось десь чекав" була видана в 1999 році, і книгу виключно тепло зустріли критики, а вже в наступному, 2000, вона отримала Гран-прі RTL. Що ж до широкої публіки, то в самі перші тижні продажів Франція була підкорена талантом молодої письменниці. Цей успіх дивовижний і тим, що жанр оповідання перестав бути модним, і Анна Гавальда

буквально відродила інтерес до сучасних новел. За наступні чотири роки книгу перевели на тридцять мов, що цілком адекватно відображає ставлення до яскраво спалахнула нову зірку французької словесності.

Перший роман Анни Гавальди побачив світ у 2002 році. Книга з назвою "Я його любила" була зметена з полиць магазинів, але це виявилось лише початком справжнього успіху. Два роки по тому Анна Гавальда видала роман "Просто разом", і його популярність у Франції затьмарила знаменитий "Код да Вінчі", а за словами читачів, роман не мав собі рівних серед літературних робіт останніх років. Ця книга Гавальди отримала безліч літературних премій і підняла інтерес до попереднього творчості письменниці. Всі три її книги були перевидані небаченими тиражами, значно перевищували мільйон примірників, а остання продана в кількості двох мільйонів штук. Приємний виявився і фінансовий результат — Анна Гавальда заробила своїми книгами тридцять два мільйони євро.

Природно, що творчістю письменниці зацікавилися і в кінематографі. Навесні 2007 року на великий екран у Франції режисер Клод Беррі випустив фільм "Просто разом". У цій кінострічці знялися такі "кити" кінематографа, як Гійом Канні і Одрі Тоту. Кінокритики з великим натхненням відгукнулися про фільм, а думка глядачів можна оцінити по тому факту, що всього за один місяць прокату "Просто разом" подивилися більше двох мільйонів чоловік. Шостий Міжнародний Форум літератури і кіно, який пройшов в Монако, оцінив і режисерський праця в цьому фільмі — Клод Беррі був визнаний гідним премії за кращу і точну адаптацію роману в кіно.

Ще через два роки, в 2009, за романом Анни Гавальди "Я її любив. Я його любила" режисер Ізабель Брайтман створила кіноверсію, де в головній ролі знявся Даніель Отей. Творчість Анни Гавальди взагалі стало затребуваним у кінематографі Франції. У 2010 році на телевізійних екранах з'явилася картина "35 кіло надії" за книгою письменниці, написаної в 2002 році для підлітків. Ганні Гавальда вдалося в цій книзі не просто проникнути у складний дитячий світ, а й знайти точки, фактично визначають подальшу долю дітей.

Наступні романи Анни — "Втішна партія гри в петанк" і "Ковток свободи" стали не менш відомими у світі. Письменницю знають і в Росії — її романи перекладені на російську мову. Кілька разів Анна Гавальда відвідувала нашу країну і навіть говорить в інтерв'ю, що в старості хотіла б працювати в Ермітажі. Вона стверджує, що не любить свою популярність, бо слава дуже шкодить творчості — адже спостерігати за людьми, будучи відомою, дуже важко. Анна навіть не поміщає в книгах свої фотографії і рідко з'являється на телебаченні, а тому її не надто часто впізнають на вулицях.

Анна Гавальда в даний час живе в Мелень, займається вихованням дітей і пише оповідання і статті в журнал "Elle". Діти поки не збираються йти по стопах своєї матері — Луї захоплений ботанікою, а Феліс мріє про кар'єру Коко Шанель.

Через іронічних, витончених і дуже реалістичних книг цю французьку називають "новою Франсуазою Саган", а книги її — справжнє задоволення для справжніх цінителів французького шарму і хорошої літератури.